

สัปดาห์สังวร

วัดนักบุญโยเซฟ บ้านโป่ง 70110 โทร. 0-3221-1188 โทรสาร 0-3234-1094

www.josephbanpong.org E-mail : st.joseph_banpong@hotmail.co.th

2016

วันอาทิตย์ที่ 28 สิงหาคม 2016 ปีที่ 50 ฉบับที่ 2744

อาทิตย์ที่ 22 เทศกาลธรรมดา ปี C

พระวาจา (ลก.14:1, 7-14)

วันสัปดาห์บาโตวันหนึ่ง พระเยซูเจ้าเสด็จไปเสวยพระกระยาหารที่บ้านของหัวหน้าชาวฟาริสีผู้หนึ่ง ผู้ที่อยู่ที่นั่นต่างจ้องมองพระองค์

พระเยซูเจ้าทรงสังเกตเห็นผู้รับเชิญต่างเลือกที่นั่งที่มีเกียรติ จึงตรัสเป็นอุปมากับเขาว่า "เมื่อมีใครเชิญท่านไปในงานมงคลสมรส อย่าไปนั่งในที่ที่มีเกียรติ เพราะถ้ามีคนสำคัญกว่าท่านได้รับเชิญมาด้วย เจ้าภาพที่เชิญท่านและเชิญเขาจะมาบอกท่านว่า 'จงให้ที่นั่งแก่ผู้นี้เถิด' แล้วท่านจะต้องอับอายไปนั่งที่สุดท้าย แต่เมื่อท่านได้รับเชิญ จงไปนั่งในที่สุดท้ายเถิด เพื่อเจ้าภาพที่เชิญท่านจะมาบอกท่านว่า 'เพื่อนเอ๋ย จงไปนั่งในที่ที่ดีกว่านี้เถิด' แล้วท่านจะได้รับเกียรติต่อหน้าผู้ร่วมโต๊ะทั้งหลาย เพราะทุกคนที่ยกตนขึ้นจะถูกกดให้ต่ำลง แต่ทุกคนที่ถ่อมตนลงจะได้รับการยกย่องให้สูงขึ้น"

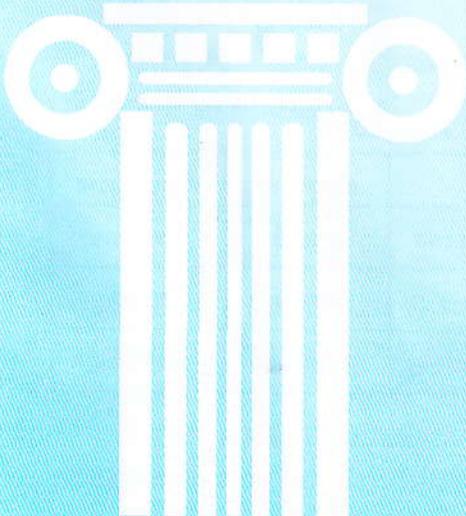
พระองค์ตรัสกับผู้เชิญพระองค์ว่า "เมื่อท่านจัดเลี้ยงอาหารกลางวันหรืออาหารค่ำ อย่าเชิญมิตรสหาย พี่น้องหรือเพื่อนบ้านที่มั่งมี เพราะเขาจะเชิญท่านและท่าน

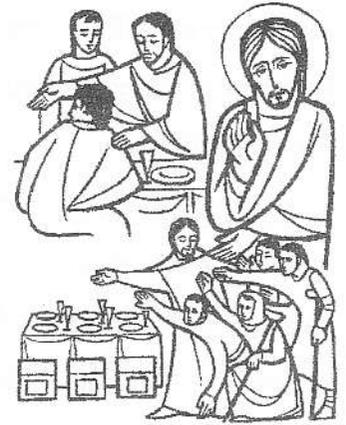
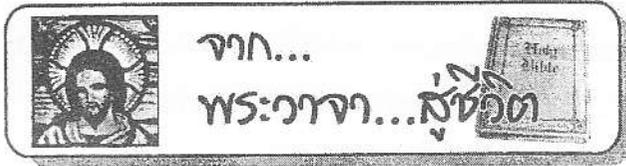
พระคริสตเจ้า

องค์ความสุภาพแท้จริง

ปีศักดิ์สิทธิ์แห่งเมตตาธรรม

MERCIFUL LIKE THE FATHER

พระเยซูเจ้าแบบอย่างของความสุภาพ

หนังสือบุตรสิราสอนเราให้ทำทุกสิ่งด้วยความสุภาพถ่อมตน ยิ่งเป็นคนใหญ่โตมากเท่าใด ยิ่งต้องถ่อมตนลงมากเท่านั้น เพื่อว่าเราจะได้เป็นที่รักและโปรดปรานของพระเจ้า ทั้งนี้ก็เพราะว่า พระเจ้าทรงได้รับเกียรติจากคนต่ำต้อย มิใช่จากคนเย่อหยิ่งทะนงตน นักบุญเอากุสติน จึงกล่าวว่า “**ท้อถาวรแห่งพระหรรษทานของพระเจ้าจะไม่ไหลผ่านภูเขาแห่งความหยิ่งทะนง แต่ไหลผ่านหุบเหวแห่งความถ่อมตน**” เนื่องจากคนที่มีใจสุภาพยอมเปิดใจของตนต่อพระเจ้า

คนที่ถ่อมตนจะไม่ขัดผู้คนที่ทำร้ายเขา แต่หันแก้มอีกข้างให้ พระเยซูเจ้าคือแบบอย่างแห่งความสุภาพของคริสตชน เพราะเมื่อพระองค์ถูกประจาน พระองค์ไม่ได้โต้ตอบ เมื่อพระองค์ถูกทรมานโดยปราศจากความผิด พระองค์มิได้ข่มขู่หรือแก้แค้น แต่เป็นต้นแบบของความสุภาพถ่อมตน **“จงเลียนแบบอย่างจากเรา เพราะเรามีใจสุภาพอ่อนโยนและถ่อมตน”** (มธ 11:29) พระองค์ยังตรัสกับเราว่า **“บุตรแห่งมนุษย์มิได้มาเพื่อให้ผู้อื่นรับใช้ แต่มาเพื่อรับใช้ผู้อื่น”** (มก 10:45)

ดังนั้น ความสุภาพสำหรับคริสตชนจึงหมายถึงการเจริญชีวิตตามแบบพระคริสตเจ้า ไม่ใช่เพื่อตนเองแต่เพื่อคนอื่น ใช้พระพรต่าง ๆ ที่เราได้รับมา ไม่ใช่เพื่อเกียรติของตนเองแต่เพื่อคนขัดสนและต้องการความช่วยเหลือ ศิษย์ของพระคริสตเจ้าจะต้องแสดงออกถึงความรักแม้กระทั่งศัตรู ให้โดยไม่หวังสิ่งตอบแทน และไม่คาดหวังว่าเขาจะสำนึกบุญคุณ ดังพระวรสารวันนี้ **“เมื่อท่านจัดงานเลี้ยง จงเชิญคนยากจน คนพิการ คนง่อย คนตาบอด แล้วท่านจะเป็นสุข เพราะคนเหล่านั้นไม่มีสิ่งใดตอบแทนท่านได้”** (ลก 14:13-14)

ข้อคิดสำหรับเรา

ประการแรก เราต้องปฏิบัติตนด้วยความสุภาพถ่อมตน ทั้งนี้เพราะทุกสิ่งที่มีล้วนแล้วแต่เป็นของประทานจากพระเจ้า เราแต่ละคนต่างเป็นคนบาปและไม่สมบูรณ์ ไม่มีสิ่งไหนที่คู่ควรแก่การภาคภูมิใจ แต่พระเจ้าทรงเรียกเราให้มีส่วนในการสร้างอาณาจักรของพระองค์ ด้วยพระพรต่าง ๆ ที่พระองค์ทรงประทานให้ และเลียนแบบอย่างพระคริสตเจ้าที่ทรงถ่อมพระองค์ลงจนสิ้นพระชนม์บนไม้กางเขน

ประการที่สอง เราต้องใส่ใจและปฏิบัติต่อผู้ต่ำต้อยด้อยค่าในสังคม พระเยซูเจ้าทรงเชื่อเชิญเราให้ติดต่อสัมพันธ์กับบุคคลที่สังคมรังเกียจ อาทิ คนยากจน คนถูกทอดทิ้งและผู้ด้อยโอกาส ด้วยการ

ปฏิบัติต่อเขาอย่างดีและช่วยเหลือด้วยความรักดูที่น้อง เพราะบุคคลเหล่านี้คือผู้ที่ช่วยเหลือตัวเองไม่ได้ อีกทั้งไม่สามารถจะตอบแทนเราได้ด้วย ในอีกด้านหนึ่ง เราต้องไม่หยิ่งทะนงตนว่าดีกว่าคนอื่น หรือมองผู้อื่นอย่างเหยียดหยาม

ประการที่สาม เราต้องสำนึกในความต่ำต้อยของตน เราได้รับเชิญให้มาร่วมงานเลี้ยงศักดิ์สิทธิ์แห่งสวรรค์ทุกครั้งที่เรามาร่วมพิธีมิสซาวันอาทิตย์ เราต่างเป็นคนยากจน คนพิการและทุพพลภาพฝ่ายจิตใจ แต่พระเยซูเจ้ายังทรงรักและเชื่อเชิญเรา ให้เราสำนึกในความบาปของตนอย่างนักบุญเปาโลที่เขียนถึงตัวเองว่า **“ข้าพเจ้าเป็นคนแรกในบรรดาคนบาปเหล่านี้”** (1 ทม 1:15) หรือนักบุญฟรังซิสอัสซีซี พูดถึงตัวเองว่า **“ไม่มีใครอีกแล้วที่จะนำเกลียด นำชิงชัง และนำสังเวชเท่าตัวข้าพเจ้า”** เพราะเมื่อเปรียบเทียบความดีของเรากับพระเจ้าแล้วไม่มีอะไรที่จะต้องอวดตัว

พระเยซูเจ้าทรงเรียกร้องผู้ที่ติดตามพระองค์ไม่ให้เลือกที่มีเกียรติในงานเลี้ยง และให้ปฏิบัติต่อผู้ต่ำต้อยที่ไม่สามารถจะตอบแทนเราได้ เราทราบดีว่าท่าทีเช่นนี้ตรงข้ามกับกระแสของโลกและทำได้ยาก เพราะเกียรติยศชื่อเสียงคือยอดปรารถนาของมนุษย์ทุกคน แต่พระเยซูเจ้าทรงสอนเราให้ทำในสิ่งที่ตรงข้ามสำหรับผู้ที่เป็นศิษย์ของพระองค์ เกียรติไม่ได้อยู่ที่ตำแหน่ง แต่อยู่ที่ **“การรับใช้”** ดำเนินชีวิตโดยไม่คิดถึงตนเอง และปฏิบัติต่อผู้อื่นด้วยความรักตามแบบอย่างของพระคริสตเจ้า

มีคำกล่าวว่ **“พระเจ้ามีสองพระบัลลังก์ คือแห่งหนึ่งในสวรรค์ชั้นสูงสุด อีกแห่งคือในหัวใจที่ต่ำต้อยที่สุด”** (D. L. Moody) พระเยซูเจ้าได้แสดงให้เห็นว่า เฉพาะผู้ที่มีใจสุภาพเท่านั้นที่ได้รับเชิญให้เข้าร่วมงานเลี้ยงแห่งสวรรค์ บางคนถึงกับกล่าวว่า **“ประตูสวรรค์นั้นแคบมาก ไม่มีใครเข้าไปได้เว้นแต่จะได้คุกเข่าเข้าไปเท่านั้น”** ดังนั้น เราจึงต้องมีหัวใจที่สุภาพอย่างแท้จริง ตระหนักว่าตนเองเป็นคนเล็กน้อย และดำเนินชีวิตเลียนแบบอย่างพระองค์ ผู้เป็นต้นแบบแห่งความสุภาพของเรา

1. ข้าพเจ้าจะมีใจสุภาพก่อนตนเช่นเดียวกับองค์พระเยซูเจ้า
2. ข้าพเจ้าจะช่วยเหลือผู้อื่นโดยไม่หวังสิ่งตอบแทน
3. ข้าพเจ้าจะปฏิบัติต่อผู้อื่นด้วยความรักตามแบบอย่างของพระคริสตเจ้า

คณะซิสเตอร์กลาริส กาปูชินี

ขอขอบพระคุณ คุณพ่อเจ้าวัด คุณพ่อปลัด พระสงฆ์ นักบวชชายหญิง สภากาภิบาลวัด และสัตบุรุษทุกท่าน ที่ได้มีส่วนร่วมทำให้การฉลองนักบุญกลาริสและฉลอง 25 ปี แห่งการปฏิญาณตนของซิสเตอร์คามีอานา อรทัย ฟิงฮัว สำเร็จไปด้วยดี ขอขอบคุณสำหรับความช่วยเหลือและคำภาวนาที่มอบให้ คณะซิสเตอร์จะระลึกถึงทุกท่านเป็นพิเศษ ในคำภาวนา ขอพระเจ้าทรงอวยพระพร

1 เฮอร์คิวลีสของความเป็นไปได้

ที่มา... *พอร์เวิร์ทเพิร์*

เช้าตรู่วันหนึ่งในต้นเดือนกุมภาพันธ์ ปี ค.ศ. 1917 กลางความหนาวเหน็บของปลายฤดูหนาวที่แคนซัส สหรัฐอเมริกา ลมหนาวพัดมาจากทิศตะวันออกเฉียงเหนือแผ่ทั่วแคนซัสตะวันตก เด็กสี่คนสกุลคันทิงแอมไปโรงเรียน แต่เช้าตรู่ คนพี่ชื่อฟลอยด์ อายุสิบสาม ลีธอายุเกือบสิบสอง เรย์มอนด์สิบขวบ และคนน้องชื่อ เกลน อายุเจ็ดขวบครึ่ง ตามหลักปฏิบัติ ใครที่ไปถึงโรงเรียนก่อนมีหน้าที่จุดไฟเตาผิง เพื่อให้ห้องเรียนอุ่นก่อนครูและเด็ก ๆ มาถึง

พี่น้องทั้งสี่เกิดที่แอตแลนตาในครอบครัวชาวไร่ เกลนชอบชีวิตกลางแจ้ง ชอบวิ่งเป็นชีวิตจิตใจ ขณะที่เด็กชายทั้งสามเข้าไปในห้อง ลีธนั่งชิงช้าอยู่ข้างนอก โรงเรียนใช้เตาผิงถ่านหินแบบเก่า การจุดเตาต้องรดด้วยน้ำมันก๊าด แต่ก่อนเข้าวันนั้นใครบางคนเข้าใจผิด เติมน้ำมันแก๊สโซลีนเข้าไปในถังขนาดห้าแกลลอนบรรจุน้ำมันก๊าด แก๊สโซลีนนั้นใช้สำหรับจุดตะเกียงสำหรับใช้ในการประชุมตอนค่ำและคนที่จะถือส่องทาง

ฟลอยด์รดแก๊สโซลีนบนถ่านที่ยังคอยู่ พลันเกิดเสียงระเบิด ไฟลุกพรวดท่วมบริเวณนั้น เด็กทั้งสองถูกไฟเผาเผาเสื้อผ้าชุดหนาวที่หนาติดไฟ ฟลอยด์ถูกไฟท่วมหน้าอกและหน้าท้อง เกลนซึ่งยืนอยู่ข้างหลังถูกไฟเผาร่างกายท่อนล่าง ส่วนเรย์มอนด์ไม่ถูกไฟ เขาวิ่งไปเปิดประตู แต่มันเปิดออกไม่ได้ ลีธที่อยู่ข้างนอกเห็นเหตุการณ์รีบไปเปิดให้ เด็กชายที่เสื้อผ้าติดไฟทั้งสองวิ่งกลิ้งออกมา ฟลอยด์ตะโกนบอกน้องให้อาทรายมาดับไฟ น้องทั้งสองก็รีบตักทรายใส่ร่างเด็กชายทั้งสอง ไฟดับในที่สุดแต่ทรายก็ป่นเข้าไปในบาดแผลไฟไหม้ ขณะที่อาคารเรียนไหม้ไฟ เด็กทั้งสี่ก็รีบวิ่งกลับบ้าน

หมอที่อยู่ไกลออกไปยี่สิบห้าไมล์มาดูอาการเด็กชายทั้งสองที่บ้าน ฉีกผ้าปูเตียงเป็นผ้าพันแผล ชุบด้วยน้ำมันลินซีดและไข่ ฟลอยด์อาการสาหัส อยู่ในอาการช็อก ไฟเผาหน้าท้องถึงไตทั้งสอง ส่วนอาการของเกลนก็สาหัสเช่นกัน ไฟเผาขาทั้งสอง พวกเขาไม่แน่ใจว่าเด็กทั้งสองจะรอดหรือไม่

เกลนนอนซมบนเตียง ขยับตัวอย่างลำบาก ขาทั้งสองไร้ความรู้สึก มันเป็นความทรมานทางกายอย่างยิ่ง การเปลี่ยนผ้าพันแผลเป็นความทรมานที่สุด เพราะผ้าติดแนบกับหนัง ทุกครั้งที่หมอดัดผ้าพันแผลออก ก็มีเนื้อหลุดออกมา น้ำเหลืองนองเตียง การเปลี่ยนผ้าพันแผลเกิดขึ้นอย่างต่อเนื่อง ทุกครั้งเกลนจับเตียงแน่นด้วยความเจ็บปวด และลีธช่วยจับตัวเขาไม่ให้ดิ้นเมื่อหมอเปลี่ยนผ้าพันแผล เขาได้ยินเสียงฟลอยด์เอ่ยมาบอกให้เขาอดทน เมื่อรักษาตัวหายแล้วจะไปเล่นด้วยกัน แต่ฟลอยด์อดทนถึงวันที่เก้าก็สิ้นใจ

เกลนสูญเสียกล้ามเนื้อที่หัวเข่าและที่นิ้วเท้าขาซ้ายทั้งหมด เท้าส่วนที่เรียกว่า Transversal arch บนขาข้างหนึ่งขาด เขาได้ยินว่าสภาพบาดเจ็บของเขาเสี่ยงต่อการติดเชื้อ หากติดเชื้อไม่เพียงเขาต้องเสียขา แต่จะเสียชีวิตด้วย เขาไม่ถูกตัดขา แต่มันอยู่ในสภาพบาดเจ็บอย่างหนัก ใช้งานไม่ได้ หมอบอกว่าเขาจะกลายเป็นคนพิการไปตลอดชีวิต จะไม่มีวันเดินได้อีก มีพักเอ่ยถึงการวิ่งที่เขาชอบ เด็กชายคิดในใจ อาจจะมีจริงของหมอ เขาจะไม่มีความรู้สึกรับรู้ถึงความฝันทั้งปวงของเขาสูญสลายไปตั้งแต่เขายังอายุยังน้อย

อาการของเขาดีขึ้นเรื่อย ๆ แต่ขาทั้งสองยังไม่มีความรู้สึก ผ่านไปหกเดือน บาดแผลหายแล้ว ขาทั้งสองมีรอยแผลเป็นถึงกระดูก รอยแผลเป็นขาข้างหนึ่งสูงถึงสะโพก เขาพยายามยืน แต่ไม่สำเร็จ ขาของเขายังไม่มีความรู้สึกรับรู้สภาพความสนุกของการวิ่งเล่นกลางแจ้งและชีวิตกลางแจ้งที่เขารักผู้ดูขึ้นมา เขาตัดสินใจว่าเขาจะไม่ยอมกลายเป็นคนพิการไปจนตลอดชีวิต เขาเชื่อว่าหากเขานวดขาของเขาไม่หยุด มันอาจจะดีขึ้นก็ได้ แล้วเขาก็นวดขาของเขาทุกวัน เบื้องแรกมันไม่มีความรู้สึก แต่แล้ววันหนึ่งเขาก็รู้สึกขาของเขาเริ่มตอบสนองต่อสัมผัส ขาของเขายังไม่ตาย!

ในที่สุดเขาก็สามารถยืนได้อย่างลำบากยากเย็น เขาทั้งสองรองรับน้ำหนักตัวได้ในระดับหนึ่ง เขาไม่ละความพยายาม เขาตั้งใจว่าต้องเดินให้ได้ เขาค่อย ๆ เดินโดยใช้เก้าอี้ช่วย การเดินยังเอียงไปเอียงมา แต่เขายังเดินต่อไป เขาพูดกับตัวเองว่าเขาต้องไม่เป็นคนพิการ ทุกวันเขาขนาดขาทั้งสอง โดยเฉพาะขาข้างซ้ายที่อ่อนแอกว่า

ผ่านไปปีเศษ เขาได้รับอนุญาตให้ออกไปข้างนอก วันหนึ่งเมื่ออากาศดี แม่เข็นเขากลับไปรับอากาศบริสุทธิ์นอกบ้าน เขาลงจากรถเข็นลงบนพื้น มุ้งมันจะเดิน แต่ทำได้เพียงลากตัวเองไปบนพื้นหญ้า ขาของเขาไม่ยอมเดิน เด็กน้อยลากตัวเองไปถึงรั้วสีขาว เขาใช้มือจับรั้ว พยายามยกตัวเองขึ้นยืนอย่างยากเย็น แล้วก้าวออกไปอย่างยากลำบาก เขาทำเช่นนี้ทุกวัน จนรอบรั้วปรากฏทางเดินที่เขาสร้างขึ้น แล้ววันหนึ่งกลางทุ่งชนบทแห่งแคนซัส เด็กชายผู้ไม่ยอมแพ้ก็เดินได้สำเร็จ

เรื่องร้ายเกิดขึ้นกับแทบทุกคน บางคนประสบเรื่องร้ายแรงกว่าคนอื่น บางเรื่องทำให้พวกเขาล้มลงไปตลอดชีวิต ทว่าโลกมีตัวอย่างบุคคลที่ฝ่าฟันคำสั่งของชะตาชีวิตเสมอ พวกเขาเชื่อว่าหากมีความมุ่งมั่นพอ ฝึกฝนนานพอ เรื่องร้ายแรงที่สุดก็อาจลดความร้ายลงไปได้ คนเหล่านี้ล้วนทำเรื่องที่ยิ่งใหญ่มองว่าเป็นไปไม่ได้ และเพราะคนส่วนใหญ่มองว่าเป็นไปไม่ได้ โลกเราจึงเต็มไปด้วยคนที่ร่างกายครบสามสิบสองผู้ชอบอยู่ *เข็นไปไม่ได้* ก่อนที่จะลองทำ

เด็กชายผู้ขาทั้งสองมีโอกาสพิการไปตลอดชีวิตสูงถึง 99 เปอร์เซ็นต์ เขาปฏิเสธที่จะเชื่อเช่นนั้น แล้วเปลี่ยน 1 เปอร์เซ็นต์ของความเป็นไปได้เป็น 100 เปอร์เซ็นต์เต็ม เมื่อใจมุ่งมั่นแน่วแน่ 1 เปอร์เซ็นต์ของความเป็นไปได้ก็ไปไกลกว่าสองเท่าที่ก้าวเดินของเขา พลังใจขนาดนี้มาจากไหน? คนใกล้ชิดของเขากล่าวว่า เขารักการวิ่งเล่นกลางแจ้งมากจนเขาใช้มันเป็นความฝันของเขาที่เขาจะมุ่งมั่นไปให้ถึง มันเป็นไฟของเขา ไฟของความฝัน ไฟของชีวิต หากเด็กน้อยสามารถเปลี่ยนชะตาชีวิตของเขาได้ขนาดนี้ เราทุกคนก็น่าจะทำเรื่องที่ยากน้อยกว่านี้ได้

ยากน้อยกว่านี้? ใช่ ยากน้อยกว่านี้หลายเท่า!

สามปีต่อมา ครอบครัวย้ายไปที่เมืองเอลคาร์ท และเกเลนอายุสิบเอ็ดกลับไปที่โรงเรียนอีกครั้ง บ้านของเขาอยู่ห่างจากโรงเรียนหนึ่งไมล์ เขากลับไปกินข้าวเที่ยงที่บ้าน จึงเดินไปกลับสี่รอบ สี่ไมล์ต่อวัน วันหนึ่งเขาจับหางลาและเริ่มวิ่งตามลา เขาทั้งสองเหมือนมีเข็มแทง แต่มันก็ดีขึ้นเรื่อย ๆ แล้วเขาก็เริ่มวิ่ง เขาวิ่งไปทั่วท้องทุ่ง ทั่วเมือง วิ่งไปยังทุกหนทุกแห่ง เพราะสองขาที่ได้คืนมาเป็นของขวัญพิเศษ ภาพเด็กชายผู้รอดชีวิตจากเพลิงไหม้โดยขาทั้งสองเกือบถูกตัดวิ่งไปทั่วเมือง ทำให้ชาวบ้านมองเขาด้วยความไม่เชื่อตา แล้วเขาก็ไปวิ่งแข่ง...เมื่อเขาคว้าชัยชนะการวิ่งแข่งครั้งแรกนั้น ผู้คนลุกขึ้นปรบมือให้แก่มากลิ่งใจของเด็กหนุ่มผู้หิวเต็ดตื่นขาดก็ไม่ยอมแพ้ หัวใจที่สู้ไม่ถอยทำเรื่องที่เป็นไปไม่ได้ที่สุดเรื่องหนึ่งในโลกให้เป็นไปได้ อย่างมหัศจรรย์ แล้วเขาก็ไปยังสนามวิ่งแข่งที่ใหญ่ที่สุดในโลก - โอลิมปิก เมื่อเขาคว้าชัยชนะจากสนามโอลิมปิก โลกก็ได้รับบทเรียนบทหนึ่งว่า 1 เปอร์เซ็นต์ของความเป็นไปได้ไปได้ไกลเพียงไร

เกเลน คันทิงแอม เข้าร่วมแข่งวิ่งโอลิมปิกในปี 1932 (เข้าเส้นชัยลำดับที่ 4) และปี 1936 (เข้าเส้นชัยลำดับที่ 2) และการวิ่งแข่งขันอื่น ๆ อีกมากมาย เขาสร้างสถิติโลกหลายครั้ง เขาได้รับฉายา วิหคแคนซัส, มนุษย์สายฟ้าเอลคาร์ท และ ม้าเหล็กแห่งแคนซัส

โค้ชของเขาบอกว่า ชายหนุ่มคนนี้มีพลังใจและความมุ่งมั่นระดับสูงสุด เพราะหัวใจของเกเลนต่อกันกับตัวเองเสมอว่า ไม่มีใครในโลกที่เขาวิ่งชนะไม่ได้ เกเลน คันทิงแอม เสียชีวิตในปี 1988 อายุ 79 ปี

ประกาศ

สรุปข่าว

วิถิชมนวัด

วันอาทิตย์ที่ 28 สิงหาคม ค.ศ. 2016 หลังมีสภายา เชิญชวนพี่น้องสัตบุรุษเข้าร่วม “ชุมชนพระคริสต์ เจริญชีวิตพระเจ้า” ณ ห้องประชุมสภาอภิบาลวัดนักบุญโยเซฟ บ้านโป่ง

ฉลองวัดแม่พระราชินีแห่งสากลโลก กาญจนบุรี

ขอเชิญพี่น้องสัตบุรุษ ร่วมโมทนาคุณพระเจ้า โอกาสฉลอง วัดแม่พระราชินีแห่งสากลโลก กาญจนบุรี (หลังสุสานนานาชาติ ดอนรัก) ใน วันอาทิตย์ที่ 28 สิงหาคม ค.ศ. 2016 เวลา 10.00 น. โดย คุณพ่อไพยม มนิราช อุปสังฆราช เป็นประธานในพิธี

วันศุกร์ต้นเดือน

ขอเชิญพี่น้องสัตบุรุษ ร่วมพิธีบูชาขอบพระคุณ ใน วันศุกร์ที่ 2 กันยายน ค.ศ. 2016 (วันศุกร์ต้นเดือน) เวลา 19.00 น. ณ วัดนักบุญโยเซฟ บ้านโป่ง ตอนเช้ามีการส่งศีลมหาสนิทแก่ผู้เจ็บป่วยสูงอายุที่ไม่สามารถมาวัดตามปกติ แต่สิ่งสำคัญขอให้แต่ละคนได้เตรียมตัวรับพระเยซูเจ้าอย่างพร้อมเพรียงด้วย

ฉลองอาสนวิหารแม่พระบังเกิด บางนกแขวก

ขอเชิญพี่น้องสัตบุรุษ ร่วมโมทนาคุณพระเจ้า โอกาสฉลอง อาสนวิหารแม่พระบังเกิด บางนกแขวก ต.บางนกแขวก อ.บางคนที จ.สมุทรสงคราม ใน วันอาทิตย์ที่ 4 กันยายน ค.ศ. 2016 เวลา 10.00 น. โดย พระสังฆราชยอห์น บอสโก ปิญา กฤษเจริญ เป็นประธานในพิธี

ประชุมกลุ่มผู้สูงอายุ

วันพฤหัสบดีที่ 8 กันยายน ค.ศ. 2016 มีมีสชาติ วัดน้อยอาคารเปาโล เวลา 09.00 น. หลังมีสภายา ขอเรียนเชิญผู้สูงอายุร่วมประชุมพบปะพร้อมกัน ณ ห้องประชุมสภาอภิบาลวัดนักบุญโยเซฟ บ้านโป่ง

ฉลองวัดแม่พระมหาทฤกษ์ ท่าม่วง

ขอเชิญพี่น้องสัตบุรุษ ร่วมโมทนาคุณพระเจ้า โอกาสฉลอง วัดแม่พระมหาทฤกษ์ ท่าม่วง อ.ท่าม่วง จ.กาญจนบุรี ใน วันอาทิตย์ที่ 11 กันยายน ค.ศ. 2016 เวลา 10.00 น. โดย พระสังฆราชยอห์น บอสโก ปิญา กฤษเจริญ เป็นประธานในพิธี

ระลึกถึงนักบุญโยเซฟ

ขอเชิญพี่น้องสัตบุรุษ ร่วมพิธีบูชาขอบพระคุณ เพื่อระลึกถึงนักบุญโยเซฟองค์อุปถัมภ์ของวัดของเรา ใน วันจันทร์ที่ 19 กันยายน ค.ศ. 2016 เวลา 19.00 น. หลังพิธีบูชาขอบพระคุณจะมีการนำไปยังอนุสาวรีย์นักบุญโยเซฟด้านหน้าวัด

ประกาศศีลสมรส

นางสาวเอลิซาเบธ สุธานี เจสตาคน ธิดาของ นายยอห์น ประพันธ์ และ นางเทเรซา สิริมาลัย เจสตาคน (สมาชิกกลุ่ม 9) จะเข้าพิธีสมรสกับ นายธีรพร นันทิวาวัฒน์ บุตรของ นายเอกอนันต์ นันทิวาวัฒน์ และ นางอภิขญา ชาวไร่เงิน (ชาวจ.ราชบุรี) ใน วันเสาร์ที่ 10 กันยายน ค.ศ. 2016 เวลา 16.00 น. ณ วัดนักบุญโยเซฟ บ้านโป่ง

ทางวัดขอแสดงความยินดีและร่วมใจภาวนาให้ พี่น้องท่านใดเห็นว่ามีข้อขัดขวางสำหรับผู้สมรสนี้ กรุณาแจ้งให้คุณพ่อเจ้าวัดหรือพระสังฆราชทราบโดยด่วนก่อนที่ทั้งคู่จะเข้าสู่พิธีสมรส

ปฏิทิน บูชาขอพรพระคุณ ประจำสัปดาห์

วัน - เวลา	สิงหาคม - กันยายน 2016 สำหรับ	ผู้ขอ
อาทิตย์ที่ 28 07.00 น. 09.00 น. 19.00 น.	อาทิตย์ที่ 22 เทศกาลธรรมดา อุทิศแด่ โยเซฟ สุรศักดิ์ ว่องวิทย์ สุขสำราญสำหรับสัตว์นรก อุทิศแด่ มาริอา กิมเน็ย จิตต์กล้า	มาร์เชอร์สุธิดา ว่องวิทย์ วัด บุตร - ธิดา - หลาน
จันทร์ที่ 29 19.00 น.	ระลึกถึง น.ยอห์น แบบติสต์ ถูกกีดกันพระ (เผ่าศิลา วัด ธิบพิตรอบ) สุขสำราญสำหรับสุขภาพ คุณแม่แจ็กตั้ง ว่องวิทย์ สุขสำราญสำหรับครอบครัว อุทิศแด่ วิญญาณในไฟชำระ	ลูก - หลาน คุณพิมพ์ใจ เทียนทอง ครอบครัวสังฆรัตน์
อังคารที่ 30 19.00 น.	สัปดาห์ที่ 22 เทศกาลธรรมดา สุขสำราญวันคล้ายวันเกิด คุณประทีป นิตตะโย อุทิศแด่ มาริอา วินิดา วังताल อุทิศแด่ โยเซฟ ฟิน บุญมี - โยเซฟ สด เชียงแจ้ว (กรบ 38 ปี)	คุณแม่ คุณวิงนาล วังताल ลูก ๆ
พุธที่ 31 19.00 น.	สัปดาห์ที่ 22 เทศกาลธรรมดา อุทิศแด่ มาริอา ลี แซ่เจา อุทิศแด่ โยเซฟ กิมยี่น - มาริอา เสงี่ยม อยู่พ่วง อุทิศแด่ วิญญาณในไฟชำระและวิญญาณที่ไม่มีใครคิดถึง	ครอบครัวคุณนงลักษณ์ น.น. คุณกฤษณา กิ่งวัดเนากุล
พฤหัสบดีที่ 1 19.00 น.	สัปดาห์ที่ 22 เทศกาลธรรมดา อุทิศแด่ อักเนส โซภา เมืองผาสุก อุทิศแด่ ยอห์น บัปติสต์ เกษมสันต์ สุภาจักร์ อุทิศแด่ อากาธา ฟุ่ม แสงเทียน	คุณชูศรี ชมเอ น.น. คุณจุฑาทัย สุธนานนท์
ศุกร์ที่ 2 19.00 น.	สัปดาห์ที่ 22 เทศกาลธรรมดา (วันศุกร์กัณฑ์เดือน) สุขสำราญสำหรับผู้สูงอายุ อุทิศแด่ โยเซฟ เกษม - เทเรซา ยูพา สิริโชติ และปู่ย่า ตายาย อุทิศแด่ มาริอา กิมเน็ย จิตต์กล้า	กลุ่มผู้สูงอายุ ครอบครัวศิริโชติ บุตร - ธิดา - หลาน
เสาร์ที่ 3 19.00 น.	ระลึกถึง น.เกรโกรี พระสันตะปาปาและนักปราชญ์ แห่งพระศาสนจักร อุทิศแด่ โยเซฟ ปรีดา คชนทร์ทาว (ครบ 8 ปี) อุทิศแด่ เลาเรนต์ จำลอง - เปโตร ณรงค์ - โยเซฟ สมเกียรติ - อักเนส จามรี ระดมกิจ	ภรรยา - บุตร - น้อง ๆ คุณนที ระดมกิจ